

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: V.V.**, zastoupeného JUDr. Pavlem Ungrem, advokátem, AK Ungr & spol., s.r.o., se sídlem Plzeň, Purkyňova 547/43, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 23. října 2012, čj. DSH/10954/12,

t a k t o:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou ze dne 21. 12. 2012 se žalobce mj. domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 23. října 2012, čj. DSH/10954/12 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru registru vozidel a řidičů (dále též jen „*prvoinstanční správní orgán*“ nebo „*Magistrát*“), ze dne 6. dubna 2012, čj. MMP/08316/12 (dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“). Prvoinstančním rozhodnutím byly zamítnuty žalobcovy námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče.

Práva a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích byly upraveny zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném v rozhodném období (dále též jen „*zákon o silničním provozu*“).

Správní řízení bylo upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném v rozhodném období (dále též jen „*správní řád*“).

[I] Skutkový základ věci

Magistrát města Plzně, odbor registru vozidel a řidičů, písemností ze dne 8. 2. 2012 vyhotovenou pod čj. MMP/033508/12 mj. oznámil žalobci, že ke dni 6. 2. 2012 dosáhl na základě pravomocně uložených sankcí za přestupky celkového počtu 12 bodů podle bodového hodnocení porušení povinností stanovených zákonem o silničním provozu. Žalobce byl zároveň poučen o tom, že proti provedení záznamu bodů může podat písemné námitky.

Dne 16. 2. 2012 byla prvoinstančnímu správnímu orgánu doručena žalobcova písemnost označená jako „Věc: podání námítka proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení“ (datováno dne 15. 2. 2012), v níž žalobce uvedl: „Tímto podávám námitku proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a zároveň nesouhlasím se zapsáním všech přestupků proti mé osobě.“ (dále též jen „*Námitka*“).

Prvoinstanční správní orgán písemností ze dne 14. 3. 2012 vyhotovenou pod čj. MMP/063305/12 mj. oznámil žalobci, že bylo ukončeno šetření a shromažďování podkladů ve věci žalobcových námitek s tím, že žalobce má možnost, ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, vyjádřit se ke všem zjištěným podkladům a případně navrhnout jejich doplnění nebo navrhnout nové důkazy. To vše ve lhůtě pěti pracovních dnů po doručení oznámení, když po marném uplynutí lhůty bude vydáno rozhodnutí.

Podle záznamu do spisu vyhotoveného prvoinstančním správním orgánem dne 26. 3. 2012 se žalobce toho dne dostavil k Magistrátu města Plzně, aby se s podklady pro rozhodnutí seznámil. V záznamu je mj. uvedeno: „Po předložení veškerého spisového materiálu týkajícího se spisu MMP/039667/12 pan Váchal nenavrl žádné jiné důkazy ani doplnění svých námitek, trvá na podaných námitkách ze dne 16. 2. 2012 a zároveň požádal o lhůtu k vyjádření se k podkladům do 2. 4. 2012. Byly vyhotoveny kopie všech zaslaných ověřených pokutových bloků.“ Podle záznamu do spisu vyhotoveného prvoinstančním správním orgánem dne 29. 3. 2012 se žalobce toho dne dostavil k Magistrátu města Plzně „za účelem vyhotovení kopií“ v záznamu specifikovaných dokumentů. V záznamu do spisu vyhotoveného prvoinstančním správním orgánem dne 3. 4. 2012 je uvedeno, že se žalobce toho dne dostavil k Magistrátu města Plzně „za účelem vyhotovení kopie dokumentu č.j.: MMP/050762/12.“ Dále je v záznamu konstatováno, že žalobce sdělil, že „se k předloženým podkladům již nebude vyjadřovat a souhlasí s vydáním rozhodnutí.“

Magistrát vydal dne 6. 4. 2012 pod čj. MMP/08316/12 rozhodnutí, kterým byly zamítnuty žalobcovy námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Ve vztahu k uplatněné žalobní námitce bylo v prvoinstančním rozhodování konstatováno, že vzhledem k tomu, že námitky směřovaly proti všem záznamům bodů v registru řidiče, přistoupil prvoinstanční orgán k přezkoumání pokutových bloků dokumentujících žalobcovy přestupky. Dospěl k závěru, že sankce uložené žalobci za přestupky jsou pravomocné, obsahově souhlasí s evidencí a jejich bodové hodnocení odpovídá jednotlivým přestupkům

tak, jak je uvedeno v příloze k zákonu o silničním provozu. Námitky tak byly shledány nedůvodnými.

Žalobce se proti prvoinstančnímu rozhodnutí odvolal podáním ze dne 4. 5. 2012. Usnesením Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 15. 8. 2012, čj. DSH/10954/12, byl žalobce ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu vyzván, aby odvolání doplnil o to, v čem spatřuje nezákonnost či nesprávnost prvoinstančního rozhodnutí. Žalobce doplnil odvolání podáním ze dne 10. 9. 2012, v němž uplatnil námitku shodnou, jako v žalobě.

Žalovaný správní orgán pak dne 23. 10. 2012 vydal pod čj. DSH/10954/12 rozhodnutí, kterým odvolání zamítl a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil. V napadeném rozhodnutí pak mj. konstatoval: „(...) znění námitek je sice stručné, ale odvolatel zde jednoznačně nesouhlasí se záznamem bodů u všech spáchaných přestupků a správní orgán I. stupně k námitkám odvolatele přistoupil tím způsobem, že v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č.j. 5 As 39/2010, přezkoumal všechny přestupky ve vzájemné souvislosti s oznámeními o uložení blokové pokuty a pokutovými bloky, které byly vyžádány od příslušných orgánů Policie ČR a po zjištění, že tyto opatřené důkazy jsou plně v souladu se záznamy v evidenční kartě řidiče, bylo vydáno rozhodnutí č.j. MMP/083162/12 ze dne 6. 4. 2012, kterým byly námitky odvolatele (které směřovaly proti všem jeho přestupkům) zamítnuty. Došlo tedy k přezkoumání všech přestupků, tedy i všech namítaných přestupků, a to v celém rozsahu, k jakému má správní orgán I. stupně kompetence. Pokud odvolatel disponoval jinými důkazy o svojí nevině u některého z přestupků, mohl tyto důkazy ve svém vlastním zájmu uplatnit po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí dle ustanovení § 36 odst. 1, 2 správního řádu. Odvolatel byl před vydáním rozhodnutí seznámen se všemi podklady pro vydání rozhodnutí a za tímto účelem se ke správnímu orgánu I. stupně dostavil dokonce třikrát, kdy při poslední návštěvě dokonce uvedl, že se k předloženým podkladům již nebude vyjadřovat a souhlasí s vydáním rozhodnutí. Odvolací správní orgán je na základě výše popsanych důvodů přesvědčen, že v průběhu námitkového řízení nebyl odvolatel žádným způsobem krácen na svých právech z důvodu, že nebyl vyzván správním orgánem I. stupně k doplnění svých námitek, když námitkové řízení proběhlo formou kompletního přezkumu všech zaznamenaných přestupků.“.

[III] Žaloba

Žalobce uvedl, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých veřejných subjektivních právech, neboť řízení před správním orgánem prvního stupně bylo ztíženo vadou, která měla za následek vydání nesprávného rozhodnutí ve věci. Žalovaný potom nesprávně právně posoudil skutkový stav, kterému nevyhověl, ač tak dle žalobcova přesvědčení učinit měl. Základ žalobního bodu pak žalobce vymezil tvrzením, že došlo k podstatnému porušení ustanovení o správním řízení, což mělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

Žalobce připomněl, že v odvolání proti všem výrokům prvoinstančního rozhodnutí uvedl, že správní orgán prvního stupně pochybil, když nepostupoval v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu, nevyzval žalobce k odstranění nedostatků v předmětném podání (tedy k doplnění podání) a neposkytl mu k tomu přiměřenou lhůtu, ale skončil dokazování ve věci

a následně vydal napadené rozhodnutí. Žalobce totiž podle § 123f zákona o silničním provozu podal dne 16. 2. 2012 námitky proti provedeným zápisům bodů v bodovém registru řidičů, které však nikterak neodůvodnil, když v onom podání pouze uvedl, že podává námitky. Podané námitky přitom postrádaly podstatné náležitosti podání uvedené v § 37 odst. 2 ve spojení s § 82 odst. 2 správního řádu, neboť v nich mj. zcela absentovalo sdělení, z jakého důvodu žalobce podává námitky proti provedeným zápisům bodů a v čem spatřuje nesprávnost takto provedených zápisů. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce nemá právní vzdělání, nevěděl, že k tomu, aby mohl být úspěšný v námitkovém řízení, mohl a měl konkrétně uvést jednotlivé důvody, pro které námitky činil. Žalobce se chybně domníval, že takto učiněné námitky jsou dostačující a že správní orgán prvního stupně vlastní činností (z úřední povinnosti) sezná důvody, ze kterých jasně vyplývá, že provedené záznamy bodů byly učiněny protiprávně. Stran tohoto tvrzení žalobce zároveň konstatoval, že i kdyby tak správní orgán učinil a zjistil si sám veškeré rozhodné skutečnosti, musel *ex litera legis* dle § 37 odst. 3 správního řádu vyzvat žalobce k doplnění všech náležitostí jeho procesního podání. Žalobce tedy neuvedl skutečnosti rozhodné pro rozhodnutí správního orgánu ve věci samé s tím, že pokud nebyl podle § 37 odst. 3 správního řádu vyzván k doplnění podání, měl za to, že je zcela dostačující a věřil, že správní orgán prvního stupně po zhodnocení jím nashromážděných důkazů dospěje k závěru, že žalobce nedosáhl 12 bodů. Byť se správní orgán prvního stupně neúplným podáním zabýval, když si vyžádal jednotlivé pokutové bloky, které posuzoval po formální stránce, nemohl přihlídnout ke konkrétním námitkám a důvodům, na základě kterých by mohl dospět k závěru, že žalobce 12 bodů nedosáhl. Žalobce tyto konkrétní důvody správnímu orgánu nesdělil. K závěru žalovaného, že žalobce měl možnost vyjádřit se k provedeným důkazům před skončením dokazování, žalobce uvedl, že toto poučení chápal jen jako možnost vyjádřit se k listinným důkazům, které byly správním orgánem prvního stupně nashromážděny. Žalobce však nevěděl, že může na svoji obranu uvádět další skutečnosti, které nevyplývaly z nashromážděných důkazů a které opomněl uvést v námitkách, neboť se mu ze strany správního orgánu nedostalo řádného poučení.

Žalobce následně odkázal na *ratio decidendi* rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2009, čj. 1 As 4/2009 - 53: „(...) Dle § 82 odst. 2 správního řádu musí odvolání obsahovat vedle náležitostí dle § 37 odst. 2 správního řádu i údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Nemá-li odvolání některou z těchto náležitostí, postupuje správní orgán dle § 37 odst. 3 správního řádu. Rozhodne-li správní orgán, aniž by bylo odvolání doplněno, je jeho postup vadný a v rozporu s procesními předpisy.“. Žalobce měl za to, že jakkoli se tento judikát týká náležitostí odvolání, je přiléhavý též pro námitky dle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu.

Žalobce na závěr vyslovil přesvědčení, že uvedeným postupem jej prvoinstanční správní orgán zkrátil na procesních právech, když nepostupoval v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu, a tato procesní vada mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci samé.

[III] Vyjádření žalovaného správního orgánu

Žalovaný správní orgán se k věci vyjádřil v podání ze dne 31. 1. 2013 a navrhoval žalobu zamítnout. S odvoláním na § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu zopakoval,

že žalobce podal dne 16. 2. 2012 námitky, kde sdělil, že podává námitku proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a zároveň nesouhlasí se zapsáním všech přestupků proti jeho osobě. Z toho správní orgán jednoznačně usoudil, že žalobce nesouhlasil se všemi bodovými záznamy. Jelikož všechny spáchané přestupky, které byly zařazeny do bodového hodnocení, byly vyřízeny v blokovém řízení, byly z tohoto důvodu prvoinstančním správním orgánem vyžádány pokutové bloky jako prostředky s nejvyšší důkazní silou ke zjištění, zda odvolatel (= žalobce) stvrdil souhlas s blokovým řízením i s uloženou pokutou a zda tedy blokové řízení proběhlo. Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu, zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příslušnému bodovému hodnocení jednání dle přílohy k zákonu o provozu na pozemních komunikacích. A to bylo prvoinstančním správním orgánem provedeno. Námitky v tomto případě obsahovaly náležitosti podání dle § 37 odst. 2 správního řádu. Toto podání (= námitky) nelze však slučovat s § 82 odst. 2 správního řádu, jelikož se v tomto případě nejedná o odvolání, ale o námitky proti provedení záznamu bodů, jejichž podání náležitosti stanovené § 82 odst. 2 správního řádu (= proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor mezi právními předpisy) obsahovat nemusí. Pokud žalobce chtěl k věci uvést nějaké skutečnosti nebo předložit jakékoliv důkazy, mohl tak učinit jak při podání námitek, tak i po celou dobu řízení, jelikož dle § 36 odst. 1 správního řádu mohou účastníci řízení navrhnout důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí. Tato možnost však zůstala ze strany žalobce nevyužita. Z těchto důvodů žalovaný nesouhlasil s žalobcovým tvrzením, že jeho podání (námitky) trpělo vadami, pro které by měl být správním orgánem vyzván k jejich doplnění. Zároveň nesouhlasil s tím, že z tohoto důvodu nemohl vyjádřit své stanovisko k provedeným důkazům. Nadto, žalobce v průběhu správního řízení před prvoinstančním správním orgánem sám prohlásil, že se k předloženým podkladům již nebude vyjadřovat a souhlasí s vydáním rozhodnutí (viz záznam do spisu ze dne 3. 4. 2012). Následná žalobcova argumentace tak postrádá racionální význam, když tvrdí, že chtěl vyjádřit další konkrétní námitky. Je třeba přihlídnout i k tomu, že žalobce nikde neuvedl, jaké vlastně další konkrétní námitky k záznamu bodů má, ačkoliv tak mohl učinit v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí (k jehož doplnění byl žalovaným vyzván), příp. v žalobě. Nic takového žalobce neučinil, a nebylo tedy ani teoreticky možné přezkoumat neuvedené námitky, i když byl k jejich prezentaci prostor. Naopak, správní orgány učinily vše nutné, přezkoumaly věc i z pohledu soudní judikatury a neshledaly žádné pochybení ohledně žalobcem dosažených dvanácti bodů v bodovém hodnocení řidiče.

[IV] Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s. ř. s.*“).

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního věty první soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Soud po provedeném jednání, při němž strany sporu setrvaly na svých stanoviscích, dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podstata uplatněné žalobní námitky spočívala v žalobcově výtce, že jej prvoinstanční správní orgán po tom, co (žalobce) podal námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče, nevyzval k odstranění nedostatků podání (k jeho doplnění) a neposkytl mu k tomu přiměřenou lhůtu, ale skončil dokazování ve věci a následně vydal napadené rozhodnutí.

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Byť zákon o silničním provozu výslovně nestanoví, že námitky podané ve smyslu jeho § 123f odst. 1 musí mít náležitosti uvedené podle § 37 odst. 2 správního řádu (= kromě specifikovaných údajů o podateli musí obsahovat též informace o tom, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje), lze mít oprávněně za to, že i námitky proti provedení záznamu bodů v registru řidičů by měly splňovat obecné požadavky na podání učiněné vůči správnímu orgánu, tedy požadavky specifikované v § 37 odst. 2 správního řádu.

Jak je uvedeno výše, žalobce v Námitkách uvedl, že je podává „proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení“ a zároveň „nesouhlasí se zapsáním všech přestupků proti jeho osobě“. První část věty („proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení“) je věcně vcelku bezvýznamná, protože jí byl vyjádřen pouze důvod podaných námitek. Jde tedy o to, jestli zbylá část, tedy vyslovení „nesouhlasu se zapsáním všech přestupků proti žalobcově osobě“ byla způsobilá dostát obecným náležitostem podání ve smyslu § 37 odst. 2 správního řádu, a pokud ne, zda měl správní orgán postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu („*Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.*“).

Soud je toho názoru, že v případě Námitek byly náležitosti formulované v § 37 odst. 2 správního řádu splněny.

Není sporu o tom, kdo námitky podal a čeho se týkaly. A soud je přesvědčen, že tak, jak byly formulovány (byť velmi stroze), z nich bylo zřejmé, že žalobce zpochybnil všechny přestupky, kterých se dopustil, a jejich s tím související bodové hodnocení ve smyslu přílohy k zákonu o silničním provozu. To, co žalobce navrhoval, bylo formulováno sice stručně, ale jasně – byl tím přezkum všech jeho přestupků, následkem kterých dosáhl dvanácti bodů v hodnocení řidiče.

Žalobcův názor, že požadavky na obsahové náležitosti námitek ve smyslu § 123f zákona o silničním provozu jsou v celém rozsahu shodné s obsahovými náležitostmi odvolání ve smyslu § 82 odst. 2 správního řádu („*Odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.*“), soud nesdílí.

Předně, nelze odhlédnout od absence takto formulovaného zákonného požadavku. Zákon o silničním provozu obsahové náležitosti námitek nijak nekonkretizuje a aplikací obecných principů správního řízení se dá dovodit pouze požadavek obecných náležitostí podání ve smyslu § 37 odst. 2 správního řádu. Mezi institut námitek (podle § 123f zákona o silničním provozu) a institut odvolání (podle § 81 správního řádu) nelze klást rovnítko. To lze logicky dovodit i ze skutečnosti, že proti zamítavému rozhodnutí o námitkách ve smyslu § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu je možné podat odvolání, na které jsou pak kladeny veškeré nároky podle § 82 odst. 2 správního řádu, tedy i nutnost specifikovat, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Stran námitek ale postačí naplnění obecných požadavků na podání ve smyslu § 37 odst. 2 správního řádu.

Vzhledem k výše uvedenému proto nedošlo ze strany prvoinstančního správního orgánu k pochybení, když na žalobcovy Námitky nereagoval ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu, neboť Námitky, tak jak byly žalobcem uplatněny, obecné náležitosti podání podle § 37 odst. 2 správního řádu splňovaly. Krom toho, žalobce dostal možnost se před vydáním rozhodnutí o námitkách vyjádřit ke všem zjištěným podkladům a případně navrhnout jejich doplnění nebo navrhnout nové důkazy. Této možnosti nevyužil a souhlasil s vydáním rozhodnutí. Vlastní nečinnost v této fázi řízení žalobce v žalobě zdůvodnil neznalostí správního procesu, ovšem v odvolacím řízení již zastoupen byl. A i když byl ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu vyzván k doplnění odvolání a byl ve smyslu § 36 odst. 1 část věty první před středníkem správního řádu oprávněn navrhnout důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, neučinil tak. Ani v odvolacím řízení své konkrétní námitky nevyjevil a setrval pouze na námitce shodné s tou uplatněnou v žalobě. Žalobcovu indolenci však nelze klást k tíži správním orgánům.

Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.**

[V] Náklady řízení

Stran náhrady nákladů řízení soud vycházel ze znění § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný, který měl ve věci úspěch, se však práva na náhradu nákladů řízení vzdal, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 9. září 2014

Za správnost: Kovářiková

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu